

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șaptesprezecea după Rusalii

Astăzi, 10 februarie: *Sf. Sfințit Mc. Haralambie*

Evangelia Duminicii Cananeencei

Matei 15, 21-28

În vremea aceea a venit Iisus în părțile Tirului și ale Sidonului. Și, iată, o femeie cananeencă, din acele ținuturi, ieșind striga, zicând: Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de diavol. Iisus însă nu i-a răspuns niciun cuvânt; și, apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Dă-i drumul, că strigă în urma noastră. Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă! El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci câinilor. Dar ea a zis: Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile ce cad de la masa stăpânilor lor. Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credința ta; fie ție după cum voiești! Și s-a tămăduit fiica ei din ceasul acela.

Arătat-te-ai, înțeleptule Haralambie, ca un stâlp neclintit al Bisericii lui Hristos, și ca un sfeșnic pururea luminos al lumii, strălucit-ai în lume prin mucenicie, fericite, și ai risipit întunecimea idolilor.

Drept aceea, roagă-te lui Hristos cu îndrăzneală, să ne mântuiască pe noi.

Alesule din ceata arhierilor, mare mucenice Haralambie, dorind a-ți aduce cântări de laudă, simțindu-ne nevrednici și cu împușinarea graiului omenesc, tu, care porți nume întocmai cu darul dat de

la Preaputernicul Dumnezeu, a fi luminător de bucurie, luminează-mi cugetul și dă putere graiurilor noastre ca întru bucurie să-ți cântăm ție:

Bucură-te, Sfinte mare mucenice
Haralambie!

**Din Acatistul Sf. Sfințit Mc.
Haralambie**

Valentine's Day și virtutea Iubirii creștine

„Ziua îndrăgostiților” e la origine sărbătoare creștină, dedicată Sfântului Valentin, cu singura mențiune că, data pătimirii sale fiind incertă, ea este sărbătorită diferit, în Biserica Ortodoxă și în Biserica Romano-Catolică. Ortodocșii îl cinstesc pe Sf. Valentin pe data de 30 iulie, el este pomenit ca episcop al Umbriei, și mărturisind credința creștină a pățimit pe vremea Împăratului Claudiu al II-lea. El a pățimit ca martir urmare denunțării că promova ideea de familie creștină și cununile religioase. În scrierile aghiografice se menționează că a cununat o creștină cu un păgân și în urma acestei cununii, păgânul a devenit creștin și astfel, familia aceea a devenit în totalitate creștină.

Sf. Valentin fost adoptat ca un fel de patron al familiei și al ideii de unire cu binecuvântarea lui Dumnezeu. Ulterior, i-a fost asociată imaginea de patron al celor care se pregătesc pentru viața de familie, al celor îndrăgostiți. Progresiv, însă, mai ales în spațiul occidental, probabil și din motive de marketing, asocierea familiei a fost estompată, rămânând doar latura sentimental-carnală, căreia i se acordă prioritate chiar și față de sfântul însuși.

Interesant de observat este faptul că în Biserica Catolică, cinstirea Sfântului Valentin de la 14 februarie a pierdut din strălucirea de odinioară, pentru că din anul 1969, această zi a devenit zi de cinstire a Sfinților Chiril și Metodiu. Astfel, în ultimele decenii, semnificația religioasă a sărbătorii Sf. Valentin a pierdut teren în fața manifestărilor distractive, promovate mai mult în spațiul social. Este impropriu trăirii autentic creștine să aloca o singură zi pe an în care să promovezi iubirea dintre oameni. Pentru adevăratul creștin, Valentine's Day ar trebui să fie în fiecare zi, Suntem chemați să practicăm virtutea iubirii creștine în fiecare zi și față de toți. este absurd a iubi o singură dată pe an.

În general, importul unor sărbători sau tradiții, într-un fel ne deschide spre universalitate, dar este foarte important să avem ancorată mintea și judecata noastră în reperele sănătoase pe care le-am moștenit de la părinți. Este ușor a aduce o tradiție hibridă pe un fond de necunoaștere, de mai puțină preocupare pentru ceea ce avem noi. Poporul român are un potențial al manifestărilor tradiționale cu totul deosebit. Este important să ieșim la dialog intercultural, dar, cunoscându-ne bine tradiția. Dacă nu ne cunoaștem valorile, dacă nu ne cunoaștem tradițiile, începem să le căutăm, dar este mult prea târziu, pentru că iată, sărbătorile aduse din alte părți vin în avalanșă, fără să te întrebe în ce măsură îți

cunoști limitele și elementele proprii identității.

Am observat faptul că, de multe ori, tinerii noștri instinctiv simt sărbătoarea. Se manifestă, se trăzesc în ei simțăminte pe care nu și le explică, dar care îi apropie de perenitatea tradiției noastre, se articulează cu buna formare pe care au primit-o de copii în „cei șapte ani de acasă”. De cealaltă parte, nu cred că trebuie neapărat să vedem în degringolada manifestărilor tinerești de astăzi doar exagerări de moment. Cred că acestora li se subsumează de multe ori o iresponsabilitate a părinților, o lipsă de preocupare pentru a cultiva ceea ce este sănătos în viața de familie. Pentru că de multe ori, copii sunt exponenții familiei și a ceea ce au deprins în tot parcursul educației din sânul familiei. Familia rămâne nucleul identității noastre.

Un creștin este un îndrăgostit. Să trăiești mereu iubirea față de celălalt și față de Dumnezeu la timpul prezent. Există în viața de fiecare zi mai multe percepții despre dragoste. În general, este privită iubirea ca exponent al tuturor sentimentelor noastre. Noi creștinii trebuie să privim iubirea mai mult ca virtute, decât ca sentiment. Ea presupune un exercițiu personal în a te dedica lui Dumnezeu, în a te dedica aproapelui.

Când abordăm iubirea doar ca sentiment, pornești de la iubirea către o persoană, ce devine destinatarul sentimentelor tale și ajungi pe măsura concretizării carnale, la iubirea de sine. De fapt, asta ni se înfățișează prin Valentine's Day: iubirea plăcerii. Este confundată iubirea cu plăcerea. Relația cu aproapele a devenit un instrument al propriei plăceri: „*mă iubesc pe mine prin intermediul tău*”. Este o dramă ceea ce trăim.

Privind iubirea ca virtute creștină, o înțelegem ca dar dobândit de la Dumnezeu, care însă angajează propriile noastre eforturi. Este cu atât mai înaltă iubirea, cu cât am pus mai mult pe altarul ei, sacrificând din egoismul nostru. Practicând-o ca virtute creștină *pornim de la iubirea de sine și exersăm iubirea față de semenii*: „să iubești pe aproapele ca pe tine însuși” (Matei 19,19). Iar „testul” acestei iubiri ni-l oferă Mântuitorul Hristos, când zice: *Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc* (Matei 5, 44). Pornim de la a trata rănilile pe care ni le provoacă semenii și ajunge, la a-i iubi pe ei. Avem mare nevoie să îl iubim pe aproapele, pentru că altfel nu putem ajunge la iubirea lui Dumnezeu. Scopul iubirii, este unirea cu Dumnezeu. De aceea, iubirea e mai mare decât celelalte virtuți creștine (I Corinteni 13,13).

Pr. Mihai Mărgineanu

Cuvânt al Sf. Ioan Gură de Aur la Duminica cananeencei

(Mt. 15, 22) *Și iată o femeie cananeancă, din acele ținuturi, ieșind striga, zicând: Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de demon.*

Marcu spune că după ce intrase într-o casă, voia să rămână tăinuit, dar nu a putut (Mc. 7, 4). De ce a plecat în aceste ținuturi? Pentru că atunci când i-a slobozit de sub stăpânirea legii mâncării, atunci a deschis o ușă de intrare pentru neamuri, fiind o anticipare pentru fapta lui Petru, care mai întâi a primit poruncă să nu se mai supună legii sub care se afla și apoi a fost trimis la Corneliu (Fap. 10, 1-48).

Dar dacă cineva va spune, *De ce lasă pe această femeie să se apropie de El când El însuși poruncește „În calea păgânilor să nu mergeți”* (Mt. 10, 5)? Vedem în primul rând că El, fiind Cine este, nu era obligat (în sensul strict al cuvântului) să se supună poruncii date ucenicilor Săi. În al doilea rând, vedem că Iisus nu mergea acolo ca să propovăduiască. Chiar la lucrul acesta se referă Marcu când spune atât că Iisus a vrut să rămână neștiut, cât și că nu a putut rămâne tăinuit. Faptul că nu au fost primii la care a mers Iisus să propovăduiască era datorat misiunii Sale pe acest pământ în același fel în care nu era propriu dragostei sale pentru oameni să alunge pe cei care veneau la El. Căci dacă Hristos ar fi trebuit să meargă după cei ce fugeau de El, cu atât mai mult nu ar fi trebuit să refuze pe cei ce veneau la El.

(Mt. 15, 27) *Dar ea a zis: „Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor.”*

Să luăm seama la credința și la smerenia ei. Căci Hristos a numit pe evrei copii, iar ea nu s-a mulțumit cu atât, ci chiar i-a numit stăpâni, arătând cât de departe era de a se fi supărat pentru laudele aduse altora. Ea a spus: Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor. Privește înțelepciunea femeii! Nu îndrăznit să spună nici măcar un cuvânt împotriva altcuiva, căci nu o durea dacă altul era lăudat și nici s-a revoltat dacă a fost muștrată. Privește statornicia sa! Când Domnul i-a răspuns: Nu este bine să iei

pâinea copiilor și s-o arunci câinilor, ea zis da, Doamne. El i-a numit copii, iar ea i-a numit stăpâni. Hristos a rostit numele de câine, iar ea a vorbit despre ceea ce face câinele, (se hrănește din fărâmituri – n.tr.). Vedeți smerenia acestei femei?

Acum puneți smerenia femeii alături de cuvintele mândre ale iudeilor: Noi suntem sămânța lui Avraam și nimănui niciodată n-am fost robi (In. 8, 33) și Un tată avem: pe Dumnezeu (In. 8, 41). Însă femeia aceasta nu era la fel, ci se număra pe sine în rândul câinilor și pe ei îi numește stăpâni iar pentru acesta a deveni și ea unul dintre copii. Căci ce spune Hristos? Spune: O, femeie, mare este credința ta.

Așadar, putem presupune că pentru aceasta a trecut-o cu vederea, ca să poată spune aceste cuvinte în auzul tuturor și să o încununeze cu fie ție după cum voiești. Cu alte cuvinte, cu adevărat, credința ta poate să săvârșească lucruri chiar mai mari decât acestea, dar fie ție după cum dorești. Gura care a rostit aceste cuvinte este aceeași cu care a zis: „Să fie o tărie prin mijlocul apelor și să despartă ape de ape!” (Fac. 1, 6).

Și s-a tămăduit fiica ei în ceasul acela.

Vezi cât de mult a ajutat această femeie la tămăduirea fiicei sale? Pentru că vezi că Hristos nu a spus: Fiica ta să se tămăduiască, ci, mare este credința ta; fie ție după cum voiești. N-a spus aceste cuvinte la întâmplare și nu au fost menite să măgulească pe cineva, ci au fost spuse pentru învățătura noastră și pentru că credința sa era mare cu adevărat.

Cele ce se petrecuseră au fost dovada și încredințarea că fiica ei s-a tămăduit imediat precum spusese Mântuitorul.

„A avea credință înseamnă să crezi în ceea ce nu vezi, iar răsplata pentru această credință va fi să vezi ceea ce crezi.”

(Fericitul Augustin)

”Credința este libera consimțire a sufletului.”

(Sfântul Antonie cel Mare)

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888
Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com, Vasilica Onofrei
Foto: Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy
Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

- *Duminică, 10 februarie,*
08:00 Utrenia și Liturghie
Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate, pentru copiii sub 7 ani și persoanele care s-au spovedit și au primit binecuvântare de la părintele duhovnic)
17:00 Paraclisul Maicii Domnului
- *Miercuri, 13 februarie,*
- ora 8.00 - Acatistul Sf. Ap. Toma
- *Joi, 14 februarie,*
- ora 17.00 - Acatistul Sf. M. Mc. Ecaterina
- *Vineri, 15 februarie,*
- 17.00 Slujba Sfântului Maslu
Și în cadrul acestei slujbe, credincioșii se pot închina la **moaștele Sf. Iacov, Ruda Domnului**, a cărui Epistolă Sobornicească constituie argument peste veacuri pentru instituirea Tainei Sf. Maslu.
- *Sâmbătă, 16 februarie*
- 07:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur, **întru cinstirea ocrotitorilor parohiei, Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc. Ecaterina, ale căror moaște se află în biserică spre închinarea credincioșilor;**
- Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate, pentru copiii sub 7 ani și persoanele care s-au spovedit și au primit binecuvântare de la părintele duhovnic)
- Pomenirea morților
- 17.00 Slujba Vecerniei

Picătura de înțelepciune

Se zice că erau doi înși care discutau despre existența sau inexistența lui Dumnezeu. Unul spunea ca da, altul spunea ca ba. Și atunci unul din ei a propus un arbitru: Să întrebăm un copil. Să vedem ce ne spune o minte încă în stare pură în fața existenței. Poate să nu fie concludent ceea ce gândește el, încă nedezvoltat, dar să vedem totuși. Măcar așa de curiozitate. Cel care nu credea l-a întrebat:- “Copile, crezi în Dumnezeu?” – “Cred, a răspuns copilul. Mi-a spus mama ca El a făcut totul și că vede totul. – Dar poți tu să-mi spui unde este Dumnezeu? Uite, ai de la mine un măr, dacă-mi răspunzi”. “Nene, i-a răspuns copilul, îți dau eu doua mere, daca îmi spui dumneata mie, unde nu este Dumnezeu!”

**Până pe 15 martie, puteți direcționa
2% din impozitul pe venitul dvs.
pentru lucrările și activitățile pe care
le susține PAROHIA TOMA COZMA**

Procedura nu implică nici un cost, redirectionarea acestor sume realizandu-se din impozitul care a fost deja reținut în 2018 de către stat.

Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt:

- Numele Asociației: PAROHIA —TOMA COZMA
- CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095
- Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

Vă mulțumim !